

Arrest

nr. 201 082 van 14 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 augustus 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient bij schrijven van 30 juni 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 25 augustus 2014 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag zoals bedoeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 28 augustus 2014 ter kennis wordt gebracht, betreft de eerste bestreden beslissing.

1.3. Eveneens op 28 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster ook op 28 augustus 2014 ter kennis wordt gebracht, betreft de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep voor wat betreft de eerste bestreden beslissing .

2.1. Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, die op 1 maart 2016 in werking is getreden, bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoonst. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing.”

2.2. Op 30 juni 2014 diende verzoekster een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 25 augustus 2014 heeft verweerder deze verblijfsaanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt bestreden met onderhavig beroep.

2.3. Op 16 september 2014 diende verzoekster opnieuw een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 28 november 2014 werd deze verblijfsaanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt bestreden met een schorsing- en annulatieberoep dat werd ingediend op 8 januari 2015 (gekend onder rolnummer 165 744).

2.4. Met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking van 15 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2018, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

2.5. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen: *“De voorzitter wijst erop dat in de zaak 160 761 met toepassing van artikel 39/68-3 van de wet van 15 december 1980 de afstand van het geding kan worden vastgesteld voor wat de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van voormelde wet betreft, tenzij de verzoekende partij haar belang bij het aanvechten van deze beslissing alsnog zou aantonen. De verzoekende partij wenst haar belang niet aan te tonen en gaat akkoord met de vaststelling van de afstand.”*

2.6. De afstand van het geding in huidige zaak wordt, voor wat betreft de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, derhalve vastgesteld.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep, voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten.

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

3.2. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Ter terechtzitting wordt erop gewezen dat verzoekster geen belang meer heeft bij de vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, indien de Raad het ingestelde schorsings- en annulatieberoep, ingesteld tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van een latere datum (gekend onder rolnummer 165 744) zou verwerpen, quod in casu (zie arrest van de Raad van 14 maart 2018 met nummer 201 081). Ten gevolge van voormeld verwerpingsarrest, wordt verzoeksters situatie immers beheerst door een definitief geworden later bevel om het grondgebied te verlaten, waarnaar verweerder kan teruggrijpen. Ongeacht een eventuele vernietiging van huidig bevel om het grondgebied te verlaten, zal verzoekster derhalve nog steeds onderhevig zijn aan een verwijderingsmaatregel. Verzoekster stelt dienaangaande te verwijzen naar de wijsheid van de Raad. De Raad merkt hierbij op dat wanneer het belang van verzoekster in vraag wordt gesteld, zij hieromtrent een duidelijk standpunt dient in te nemen en de nodige gegevens dient aan te brengen die uitsluitend geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Door louter te verwijzen naar de wijsheid van de Raad, blijft verzoekster hiertoe in gebreke. Verzoekster brengt dan ook geen elementen aan die ertoe leiden, niettegenstaande bovenstaande vaststellingen, alsnog enig actueel belang bij huidig beroep te weerhouden.

4. Korte debatten

De afstand van geding wordt vastgesteld voor wat betreft de eerste bestreden beslissing. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor wat betreft de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld, voor zover het beroep is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 augustus 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen, voor zover zij zijn gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 augustus 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA